

Sygn. akt II Ka 335/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Marzena Głuchowska

przy udziale Prokuratora Leszka Wójcika

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2018 r.

sprawy **K. P.**

oskarżonego z art. 270 §1 k.k. i in.

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 28 grudnia 2017 r. sygn. akt II K 961/15

zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że postępowanie karne przeciwko K. P. warunkowo umarza tytułem próby na okres 1 (jednego) roku; zasądza od oskarżonego kwotę 100 zł tytułem opłaty za obie instancje i obciąża go wydatkami postępowania w kwocie 90 zł.

Sygn. akt II Ka 335/18

UZASADNIENIE

K. P. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 29 maja 2006 r. W miejscowości M. pow. G. w woj. (...) działając w celu użycia za autentyczne posłużył się w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział w M., podrobionym zgłoszeniem przemieszczenia bydła o nr paszportu (...) w którym uprzednio podrobił podpis zbywającego zwierzęta tj. G. R., **tj. o czyn z art. 270§ 1 k.k.**

II. w dniu 27 grudnia 2006 r. w miejscowości M. pow. G. w woj. (...) działając w celu użycia za autentyczne posłużył się w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział w M., podrobionym zgłoszeniem przemieszczenia bydła o nr paszportu (...) w którym uprzednio podrobił podpis zbywającego zwierzęta tj. G. R., **tj. o czyn z art. 270§ 1 k.k.**

III. w dniu 26 marca 2007 r. w miejscowości M. pow. G. w woj. (...) działając w celu użycia za autentyczne posłużył się w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział w M., podrobionym zgłoszeniem przemieszczenia bydła o nr paszportu (...) w którym uprzednio podrobił podpis zbywającego zwierzęta tj. G. R., **tj. o czyn z art. 270§1 k.k.**

IV. w dniu 28 marca 2007 r. w miejscowości M. pow. G. w woj. (...) działając w celu użycia za autentyczne posłużył się w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział w M., podrobionym zgłoszeniem przemieszczenia bydła o nr paszportu (...) w którym uprzednio podrobił podpis zbywającego zwierzęta tj. G. R., **tj. o czyn z art. 270§ 1 k.k.**

V. w dniu 28 maja 2007 r. w miejscowości M. pow. G. w woj. (...) działając w celu użycia za autentyczne posłużył się w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział W M., podrobionym zgłoszeniem przemieszczenia bydła o nr paszportu (...) w którym uprzednio podrobił podpis zbywającego zwierzęta tj. G. R., **tj. o czyn z art. 270§ 1 k.k.**

VI. w dniu 30 kwietnia 2008r w miejscowości M. pow. G. w woj. (...), działając w celu użycia za autentyczne posłużył się w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział w M., podrobionym zgłoszeniem przemieszczenia bydła o nr paszportu (...) w którym uprzednio podrobił podpis zbywającego zwierzęta tj. G. R., **tj. o czyn z art. 270§ 1 k.k.**

VII. w dniu 15 czerwca 2009 r. w miejscowości M. pow. G. w woj. (...), działając w celu użycia za autentyczne posłużył się w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział w M., podrobionym zgłoszeniem przemieszczenia bydła o nr paszportu (...), (...), w którym uprzednio podrobił podpis zbywającego zwierzęta tj. G. R., **tj. o czyn z art. 270§ 1 k.k.**

VIII. w dniu 02 marca 2009 r. w miejscowości M. pow. G. w woj. (...), działając w celu użycia za autentyczne posłużył się w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział w M., podrobionymi zgłoszeniami przemieszczenia bydła o nr paszportu (...), (...), (...), (...), w którym uprzednio podrobił podpis zbywającego zwierzęta tj. G. R., **tj. o czyn z art. 270§ 1 k.k.**

IX. w dniu 31 stycznia 2011r. w miejscowości M. pow. G. w woj. (...), działając w celu użycia za autentyczne posłużył się w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział w M., podrobionym zgłoszeniem przemieszczenia bydła o nr paszportu (...), (...), w którym uprzednio podrobił podpis zbywającego zwierzęta tj. G. R., **tj. o czyn z art. 270§ 1 k.k.**

X. w dniu 26 kwietnia 2011r. w miejscowości M. pow. G. w woj. (...), działając w celu użycia za autentyczne posłużył się w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział w M., podrobionym zgłoszeniem przemieszczenia bydła o nr paszportu (...) w którym uprzednio podrobił podpis zbywającego zwierzęta tj. G. R., **tj. o czyn z art. 270§ 1 k.k.**

XI. w dniu 27 grudnia 2011 r. w miejscowości M. pow. G. w woj. (...), działając w celu użycia za autentyczne posłużył się w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział w M., podrobionym zgłoszeniem przemieszczenia bydła o nr paszportu (...), (...), w którym uprzednio podrobił podpis zbywającego zwierzęta tj. G. R., **tj. o czyn z art. 270§ 1 k.k.**

XII. w dniu 26 marca 2013 r. w miejscowości M. pow. G. w woj. (...), działając w celu użycia za autentyczne posłużył się w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział w M., podrobionym zgłoszeniem przemieszczenia bydła o nr paszportu (...), (...), w którym uprzednio podrobił podpis zbywającego zwierzęta tj. G. R., **tj. o czyn z art. 270§ 1 k.k.**

XIII. W dniu 23 sierpnia 2013 r. w miejscowości M. pow. G. w woj. (...), działając w celu użycia za autentyczne posłużył się w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział w M., podrobionym zgłoszeniem przemieszczenia bydła o nr paszportu (...), w którym uprzednio podrobił podpis zbywającego zwierzęta tj. G. R., **tj. czyn z art. 270§ 1 k.k.**

Sąd Rejonowy w Garwolinie wyrokiem z dnia 28 grudnia 2017 r.:

1.oskarżonego K. P. uznał za winnego dokonania zarzuconego w pkt. I czynu stanowiącego przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka;

2. oskarżonego K. P. uznał za winnego dokonania zarzuconych mu w pkt. II, III, IV i V czynów stanowiących występki z art. 270 § 1 k.k. uznając, iż zostały popełnione w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności i za te czyny na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka;

3. oskarżonego K. P. uznał za winnego dokonania zarzuconego mu w pkt. VI czynu stanowiącego przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka;

4. oskarżonego K. P. uznał za winnego dokonania zarzuconych mu w pkt. VII i VIII czynów stanowiących występki z art. 270 § 1 k.k. uznając, iż zostały popełnione w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności i za te czyny na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka;

5. oskarżonego K. P. uznał za winnego dokonania zarzuconych mu w pkt. IX i X czynów stanowiących występki z art. 270 § 1 k.k. uznając, iż zostały popełnione w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności i za te czyny na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka;

6. oskarżonego K. P. uznał za winnego dokonania zarzuconego mu w pkt. XI czynu stanowiącego przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka;

7. oskarżonego K. P. uznał za winnego dokonania zarzuconych mu w pkt. XII i XIII czynów stanowiących występki z art. 270 § 1 k.k. uznając, iż zostały popełnione w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności i za te czyny na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka;

8. na podstawie art. 91 § 2 k.k. wymierzone jednostkowe kary grzywny połączył i wymierzył oskarżonemu łączną karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka;

9. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 220 złotych tytułem kosztów procesu, w tym 150 złotych opłaty.

Apelację od wyroku Sądu I instancji wniósł **oskarżony**. Zaskarżając wyrok w całości na swoją korzyść, orzeczeniu temu zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. polegającą na:

- nienależytym rozważeniu całokształtu zebranego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego i odmówieniu waloru wiarygodności zeznaniom świadków: M. R. i I. J., w których wykazały, że pokrzywdzony G. R. udzielił oskarżonemu K. P. pełnomocnictwa do dokonywania w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział w M. zgłoszeń przemieszczenia bydła w imieniu zbywającego G. R., co skutkowało przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów;

- bezkrytycznym obdarzeniu walorem wiarygodności wyjaśnień pokrzywdzonego G. R., pomijając przy tym fakt, że w obliczu wystąpienia z powództwem przez oskarżonego K. P. w przedmiocie odwołania darowizny, uprzednio nią obdarowany G. R. złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, jedynie w celu szykany i uprzykrzenia życia oskarżonemu, wyrażając negatywny stosunek do oskarżonego;

- oparcie rozstrzygnięcia w zakresie winy oskarżonego K. P. jedynie na zeznaniach składanych przez pokrzywdzonego G. R., w sytuacji, gdy jaki jedyny, a jednocześnie będący osobą bezpośrednio zainteresowaną wynikiem niniejszej

sprawy twierdził, iż oskarżony podrabiał jego pismo bez jego zgody, wiedzy i upoważnienia, stojących w opozycji do zeznań bezpośrednich świadków M. R. i I. J., które twierdziły, iż oskarżony działał w granicach umocowania;

- pominięcie zeznań pokrzywdzonego w tym zakresie, iż sam stwierdził, że pobierał i korzystał z pieniędzy na podstawie, których wuj K. P. w jego imieniu i na jego rzecz dokonywał sprzedaży inwentarza żywego;

- przyjęciu, że czyn oskarżonego nie stanowi wypadku mniejszej wagi określony w art. 270 § 2 a k.k., a stopień winy i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że oskarżony K. P. nie posiadał pełnomocnictwa do dokonywania w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Oddział w M. zgłoszeń przemieszczenia bydła w imieniu zbywającego G. R. w sytuacji, gdy biorąc pod uwagę całokształt zgromadzonego materiału dowodowego, brak jest danych uzasadniających powyższy wniosek.

W konsekwencji tak sformułowanych zarzutów skarżący wniósł o:

I. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego K. P. od zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów;

II. ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Garwolinie do ponownego rozpoznania;

III. ewentualnie warunkowe umorzenie postępowania wobec K. P.;

IV. ewentualnie o zastosowanie wobec K. P. instytucji umorzenia postępowania karnego zgodnie z art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. z uwagi na to, że społeczna szkodliwość czynu jest znikoma.

W toku rozprawy apelacyjnej obrońca oskarżonego poparł apelację i wnioski w niej zawarte.

Prokurator wniósł o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy. Oskarżony poparł apelację i wnioski w niej zawarte.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja oskarżonego okazała się o tyle zasadna, że skutkowałą wydaniem orzeczenia o charakterze reformatoryjnym. Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu kontroli instancyjnej i weryfikacji wniosków Sądu Rejonowego odnoszących się stricte do oceny materiału dowodowego, nie znalazł podstaw, aby uznać ją za dowolną w zakresie kwestionowanym przez oskarżonego. Konfrontacja pisemnych motywów orzeczenia z twierdzeniami zawartymi w środku odwoławczym wskazuje, iż ocena dowodów dokonana przez Sąd Rejonowy jest tożsama z poczynioną przez skarżącego. Sąd Rejonowy obdarzył bowiem walorem wiarygodności wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadków M. R. i I. J., a w przeważającej części waloru tego odmówił relacji G. R.. Lektura środka zaskarżenia wskazuje, że apelujący podnosząc zarzuty odnoszące się do uchybień proceduralnych w rzeczywistości kwestionuje prawnokarną ocenę swojego zachowania, wielokrotnie podkreślając, iż nie popełnił przestępstwa, gdyż posiadał pełnomocnictwo udzielone przez G. R.. Choć w realiach niniejszej sprawy nie można przyjąć, aby oskarżony działał na mocy skutecznie udzielonego pełnomocnictwa, to Sąd Rejonowy nie kwestionował przecież, iż K. P. składał podpisy za G. R. na jego polecenie. Z uwagi na fakt, że wiarygodność dokumentów zaliczana jest do dóbr prawnych o charakterze powszechnym, zgoda osoby, której podpis na dokumencie został podrobiony, nie wyłącza bezprawności czynu z art. 270 § 1 k.k. (zob. post. Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie III KK 122/07, Prok. i Pr. – wkł. 2008, Nr 1, poz. 7). Tym samym pomimo, że działanie K. P. było zgodne z wolą osoby uprawnionej do złożenia podpisu, wypełniło znamiona czynu z art. 270 § 1 k.k.

O ile wskazana powyżej okoliczność nie ma znaczenia dla samej bytności czynu z art. 270 § 1 k.k. to w świetle poglądów orzecznictwa, zgoda wyrażona przed popełnieniem czynu, może jednak zmniejszyć stopień jego społecznej

szkodliwości (zob. post. Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie V KK 68/06, Prok. i Pr. – wkł. 2006, Nr 11, poz. 1).Zdaniem Sądu Okręgowego, w sposób nienależyty przeanalizowano okoliczności mające znaczenie dla określenia stopnia społecznej szkodliwości, czego konsekwencją było błędne ustalenie, iż czyny przypisane oskarżonemu cechują się społeczną szkodliwością w stopniu znacznym. Zgodnie z treścią art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. W pierwszej kolejności zauważyć należy, że chociaż czasookres popełnienia przestępstw jest dość długi to ranga podrobionych dokumentów nie jest tak istotna jak chociażby dokument w postaci testamentu, który wywołuje poważne następstwa prawne. Ponadto nie bez znaczenia pozostaje, że treść dokumentów pozostawała zgodna z wolą osoby zobowiązanej do ich złożenia. Na uwadze mieć również należy całokształt okoliczności, które zdecydowały o tym, iż K. P. dopuścił się przypisanych mu czynów. Oczywistym jest, że nie można usprawiedliwiać jego zachowania, jednakże oskarżony działał w trosce o utrzymanie gospodarstwa rolnego w sytuacji, kiedy nie mógł wygzekwować spełnienia obowiązków przez właściciela G. R. wobec jego niechęci do ponoszenia kosztów dojazdu. Wszystkie te okoliczności przemawiają za uznaniem, że stopień społecznej szkodliwości zarzuconych mu czynów nie jest znaczny. Powyższe prowadzi do wniosku, iż w stosunku do K. P. zasadnym jest zastosowanie instytucji probacyjnej w postaci warunkowego umorzenia postępowania. Zgodnie z treścią art. 66 § 1 k.k. sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. W ocenie Sądu Okręgowego, w realiach niniejszej sprawy zostały wszystkie przesłanki wskazane w art. 66 § 1 k.k. Okres jednego roku próby będzie wystarczającym czynnikiem dyscyplinującym oskarżonego do zachowania zgodnego z obowiązującymi normami prawnymi.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego K. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem opłaty.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 456 k.p.k. oraz art. 437 § 1 k.p.k.